

РЕШЕНИЕ

№ 2420

гр. София, 04.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Светлана Димитрова

Юлия Раева

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Кирилова, като разгледа дело номер **11538** по описа за **2011** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН. Образувано е по жалба на [фирма] с ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], бл.№ 114, вх."А", ап.19 чрез управителя на дружеството Г. Д. Д., срещу решение от 20.07.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 16 303/2010 г. от СРС, НК – 115-ти състав.

С обжалваното решение е потвърдено изцяло Наказателно постановление № К-21354/15.11.2010 г., издадено от Председателя на Комисията за защита на потребителите/КЗП/, с което на касатора са наложени следните наказания: за нарушение на чл.6, ал.1 от Закона за електронната търговия /ЗЕТ/ на основание чл.24, ал.2 ЗЕТ – имуществена санкция в размер на 500 лв.; за нарушение на чл.6, ал.3 ЗЕТ на основание чл.24, ал.2 - имуществена санкция в размер на 500 лв. и за нарушение на чл.5, ал.3, т.2 ЗЕТ на основание чл.23, ал.2 - имуществена санкция в размер на 500 лв.

В касационната жалба се поддържа, че решението на въззивния съд е постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и е необосновано. Поддържа се, че съдът не е отложил разглеждането на делото въпреки представената молба с медицинско свидетелство от управителя на търговското дружество – касатор, с което е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Твърди се също така, че както административнонаказващият орган, така и въззивната инстанция, не са обсъдили

направените от касатора възражения, а районният съд е възприел фактическа обстановка, която не се подкрепя от събраните по делото доказателства. Релевира се довод за наличието на условия за прилагане на чл.28 ЗАНН като случаят се квалифицира като маловажен.

Ответникът – Комисия за защита на потребителите не се представлява и не заявява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна и моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Пред настоящата инстанция страните не са представили нови писмени доказателства.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното.

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Приетата от съда фактическа обстановка кореспондира напълно със събрания по делото доказателствен материал. Тя се потвърждава от показанията на разпитания актосъставител Б. Д., както и от писмените доказателства, събрани и приети от съда на основание чл.283 НПК, във вр.чл.84 ЗАНН. Въззивният съд е приел за безспорно установено, че касаторът е доставчик на услуга на информационното общество по смисъла на чл.1 ЗЕТ. В това си качество е изпратил непоискано търговско съобщение на юридическо лице, вписано в регистъра на електронните адреси на юридическите лица, които не желаят да получават непоискани търговски съобщения, като изпратеното търговско съобщение не е разпознаваемо като непоискано с постъпването му и не позволява ясна идентификация на лицето, от чието име е изпратено. С тези си действия касаторът е нарушил разпоредбите на чл.6, ал.1 и ал.3 и чл.5, ал.3, т.2 от ЗЕТ.

Настоящата инстанция напълно споделя тези изводи на въззивния съд. Обосновано и законосъобразно районният съд е приел, че касаторът е осъществил и трите нарушения на ЗЕТ.

Неоснователно е оплакването на касатора, че не са обсъдени направените от него възражения. Въззивният съд аргументирано е изложил съображения относно тези възражения, които се възприемат изцяло от настоящата инстанция.

Неоснователно е оплакването на касатора за допуснати процесуални нарушения. Представеното медицинско свидетелство не отговаря на изискванията на чл.18, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза на неработоспособността – не е вписано изрично, че заболяването на лицето не позволява явяването му пред разследващите органи и пред органите на съдебната власт, поради което въззивната инстанция законосъобразно не е уважила искането за отлагане на делото.

Неоснователен е и доводът на касатора за приложението на чл.28 ЗАНН. Касаторът е нарушил не една, а три разпоредби на Закона за електронната търговия, което не би могло да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН.

Настоящата инстанция намира, че както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия, при спазване

разпоредбите на материалния и процесуалния закон. Решението на въззивния съд е валидно и допустимо.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от 20.07.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 16 303/2010 г. от СРС, НК – 115-ти състав, следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така, Административен съд София-град, V-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.07.2011 г., постановено по н.а.х.д.№ 16 303/2010 г. от СРС, НК – 115-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: